

การประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอธาตุพนม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
Self-Conduct According to the Code of Professional Ethics of School
Administrators in Thatphanom District under Office of
Nakhon Phanom Primary Education Service Area 1

ดวงจันทร์ ประเคนคะชา¹ รชฎ สุวรรณกูฏ² และ สุเทพ ทองประดิษฐ์³
Duangjan Prakankacha,¹ Rachata Suvannagoo² and Suthep Thongpradista³

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

² ปร.ด. (การบริหารการศึกษา) อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

³ Ed.D. (Educational Administration) อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพ และขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 180 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 38 คน และครู จำนวน 142 คน ในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ โดยผู้บริหารสถานศึกษาใช้เกณฑ์ร้อยละ 80 และครูใช้เกณฑ์ร้อยละ 30 การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.42-0.86 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test (Independent Samples) และ F-test (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) มีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านจรรยาบรรณต่อสังคม โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นสูงกว่าครู 3) ผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่มีข้อคิดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารต่อผู้รับบริการ สูงกว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในโรงเรียนขนาดเล็กและในโรงเรียนขนาดกลาง และผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ สูงกว่าผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในโรงเรียนขนาดกลาง

คำสำคัญ : การประพฤติปฏิบัติตน / จรรยาบรรณวิชาชีพ / ผู้บริหารสถานศึกษา

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to investigate self-conduct according to the code of professional ethics of school administrators, 2) to compare self-conduct according to the code of professional ethics of school administrators in Thatphanom district under Office of Nakhon Phanom Primary Education Service Area 1 based on the opinion of respondents as classified by status and school size. The sample of 180 people included 38 school administrators and 142 teachers in Thatphanom district under Office of Nakhon Phanom Primary Education Service Area 1. The sample size was determined based on the percentage criteria. The criterion of 80 percent sample size was employed for school administrators while for the teachers the criterion used was of 30 percent sample size. The sample was selected by stratified random sampling. The instrument used was a 5-rating scale questionnaire whose discrimination power values ranged between 0.42 and 0.86 and entire reliability value was 0.97. Statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation, t-test of independent samples and one-way ANOVA (F-test).

The findings were as follows. 1) The self-conduct according to the code of professional ethics of school administrators as a whole was at high level. Considering it by aspect, all of them were at high level. 2) School administrators and teachers had no difference in their opinion on self-conduct according to the code of professional ethics of school administrators as a whole. Considering it by aspect, the aspect of rule of conduct for society was found significantly different at the .05 level. The school administrators' opinion was found at higher level than that of the teachers. 3) School administrators and teachers had no difference in their overall opinion on self-conduct according to the code of professional ethics of school administrators. Considering it by aspect, it was found significantly different at the .05 level in the aspect of self-conduct according to the code of professional ethics of school administrators for clients. In this aspect, school administrators and teachers in the large-sized schools had their higher level of opinion than that expressed by those school administrators and teachers in both the small-sized and the medium-sized schools. School administrators and teachers in the large-sized schools had their higher level of opinion than that expressed by those school administrators and teachers in the medium-sized schools in the aspect of self-conduct according to the code of professional ethics of school administrators for professional fellow workers.

Keywords : Self-Conduct / Code of Professional Ethics / School Administrators

บทนำ

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้มีวิชาชีพครู มาตรฐาน จรรยาบรรณ ในวิชาชีพครู สำหรับบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะการกำหนด ให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องรักษาจรรยาบรรณในวิชาชีพ การเป็น ตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งนี้เพื่อป้องกันการหลงไหล ในอำนาจ การใช้อำนาจไปในทางที่ผิดขาดคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพของผู้บริหาร เนื่องจากพระราชบัญญัติ บริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ได้แบ่ง การบริหารเป็นเขตพื้นที่การศึกษา พร้อมทั้งกระจายอำนาจ

การบริหารไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาใน สังกัด โดยให้สถานศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามมาตรา 35 เพื่อให้การบริหารการศึกษานั้นมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจในการบริหารมากขึ้น นอกจากนั้นคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดตัวชี้วัด ในมาตรฐานด้านปัจจัยหนึ่งว่า ผู้บริหารควรมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณเป็นแบบอย่างที่ดี (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546)

ในการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพและเกิด ประสิทธิภาพนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความมุ่งมั่น อุทิศตน

ในการทำงาน รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดี มีมาตรฐานในการปฏิบัติตน และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ดังที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดเป็นแบบแผน ในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องปฏิบัติ โดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทาง ในการประพฤติปฏิบัติ เพื่อดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียง ฐานะเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพตามแบบแผน พฤติกรรมตามจรรยาบรรณ ของวิชาชีพ โดยคุรุสภากำหนดเป็นข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2548 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2548 หากผู้ประกอบวิชาชีพใดประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพจนเกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น จนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภาแล้ว ผู้นั้นอาจถูกคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัย ชี้ขาดลงโทษได้ มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพของวิชาชีพจนเกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น จนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภาแล้วผู้นั้นอาจถูกคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัยชี้ขาดลงโทษได้ มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพ ที่จะต้องประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้ได้ผลดีต่อผู้รับบริการ อันถือเป็นเป้าหมายหลักของการประกอบวิชาชีพ ทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพให้สมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงและได้รับการยอมรับยกย่องจากสังคม จรรยาบรรณวิชาชีพมีความสำคัญต่อวิชาชีพต่างๆ ซึ่งทุกอาชีพต้องประพฤติปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำความเจริญ ก้าวหน้ามาสู่ตนเอง แล้วยังช่วยส่งเสริมเกียรติ ศักดิ์ศรีของสถาบันวิชาชีพ สร้างความศรัทธาให้เกิดกับบุคคลในองค์กร และสังคมทั่วไป โดยมีความประพฤติที่ ดีงาม มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน โดยมีจุดประสงค์สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ 1) เป็นแนวทางให้ ผู้ประกอบวิชาชีพยึดถือปฏิบัติอย่างถูกต้อง 2) เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพคงฐานะได้รับการยอมรับและยกย่อง จากสังคม 3) เพื่อผูกพันเกียรติยศ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ (วริยา ชินวรรณโณ. 2548)

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อวิชาชีพต่างๆ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง ขออัญเชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้เน้นความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพ ความว่า การงานทุกอย่างทุกอาชีพย่อมจะมีจรรยาบรรณของตนเอง จรรยาบรรณนั้นจะมีบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ตามแต่ ก็เป็นสิ่งที่ยึดถือกันว่าเป็นความดีงามที่คนในอาชีพนั้นควรประพฤติปฏิบัติหากผู้ใดล่วงละเมิดก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้ง แก่บุคคล หมู่คณะ

และส่วนรวมได้ เหตุนี้ผู้ปฏิบัติงานใน ทุกสาขาอาชีพ นอกจากจะมีความรู้ในสาขางานของตน ทั้งข้อที่ควรปฏิบัติและไม่พึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัดด้วย จึงจะสามารถประพฤติตน ปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ ได้รับความเชื่อถือยกย่องในเกียรติในศักดิ์ศรี และในความสามารถด้วยประการทั้งปวง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2547)

ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปฏิบัติตน ตามจรรยาบรรณวิชาชีพตามข้อบังคับของ คุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อสังคม (ยนต์ ชุมจิต. 2550)

ถ้าผู้บริหารสถานศึกษามีจรรยาบรรณวิชาชีพ ย่อมส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครู อันจะนำไปสู่การทำงานที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพขององค์กร หรือสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2549) ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครู จากการทำงานที่มีความสุข ต่อหน้าที่ในสถานศึกษานั้นต้องเกิดจากความศรัทธา ความเชื่อถือตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานโดยอาศัยประสบการณ์เดิมผสมผสานกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องจนเกิดเป็นความรู้สึก ที่พอใจต่อการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ ด้านความก้าวหน้า หรือความมั่นคงในการทำงาน ด้านนโยบายในการบริหารงาน ด้านความศรัทธาต่อผู้บริหารและผู้ร่วมงาน ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน และด้านความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน (รัชวลี วรวุฒิ. 2548)

จากปัญหาและความสำคัญ ดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าการประพฤติปฏิบัติตน ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เป็นอย่างไร โดยยึดหลักการและแนวคิดในการปฏิบัติตนของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2549) จำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง 2) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ 5) ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อย่างไรและผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่ และผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาจรรยาบรรณในวิชาชีพผู้บริหารอันจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพและและขนาดโรงเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ศึกษาการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ยึดหลักการและแนวคิดในการปฏิบัติตนของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2549) ดังนี้

1. ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง
2. ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
3. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
4. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
5. ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่มีการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 523 คน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 48 คน และครู จำนวน 475 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 180 คน จำแนก

เป็นผู้บริหาร จำนวน 38 คน และครู จำนวน 142 คน ได้มาโดยการใช้เกณฑ์ร้อยละ 80 ของประชากรผู้บริหาร และร้อยละ 30 ของประชากรครู ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหารหรือครูและขนาดของโรงเรียนที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งแบ่งเป็นขนาดเล็ก,ขนาดกลางและขนาดใหญ่
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเป็น 5 ด้าน จำนวน 50 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีการของ ครอนบาค ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจากคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมถึงผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำหนังสือจากคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พร้อมด้วยแบบสอบถามส่งถึงสถานศึกษาที่มีกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือและตอบแบบสอบถามโดยผู้ศึกษาส่งด้วยตนเองและขอรับแบบสอบถามคืนภายในวันที่ 1 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2556
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด 180 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา จากแบบสอบถามความคิดเห็นในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

1. ดำเนินการแจกแจงความถี่แต่ละรายการที่สอบถาม คำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็นในแต่ละรายการ และระดับความคิดเห็นในภาพรวม นำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละรายการและภาพรวมที่ได้มาแปลความหมาย

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพและขนาดโรงเรียน

2.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอ

ธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่า t-test (Independent Samples) และ ค่า F-test (One-Way ANOVA) ทั้ง 5 ด้าน

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอธาตุพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 จำแนกขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

การประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา	ขนาดเล็ก			ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง	4.30	0.35	มาก	4.28	0.45	มาก	4.37	0.44	มาก	4.30	0.43	มาก
2. ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.16	0.38	มาก	4.23	0.41	มาก	4.33	0.45	มาก	4.22	0.40	มาก
3. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.11	0.35	มาก	4.14	0.39	มาก	4.35	0.44	มาก	4.16	0.39	มาก
4. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.20	0.35	มาก	4.17	0.38	มาก	4.40	0.55	มาก	4.21	0.40	มาก
5. ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	4.19	0.38	มาก	4.22	0.43	มาก	4.34	0.55	มาก	4.23	0.43	มาก
รวม	4.19	0.27	มาก	4.21	0.32	มาก	4.36	0.44	มาก	4.23	0.33	มาก

2. ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอธาตุพนม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านจรรยาบรรณต่อสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นสูงกว่าครู ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมและรายด้าน

การประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา	ผู้บริหาร		ครู		t	sig
	n = 38		n = 142			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง	4.35	0.37	4.29	0.44	.80	0.42
2. ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.30	0.38	4.20	0.40	1.32	0.19
3. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.21	0.31	4.15	0.41	.82	0.42
4. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.27	0.29	4.20	0.43	.97	0.34
5. ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	4.39	0.33	4.19	0.45	2.56*	.01
รวม	4.30	0.24	4.20	0.35	1.61	0.11

3. ผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอ ชาติพนม จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน 2 ด้าน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

รายการแหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
1. ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง					
ระหว่างกลุ่ม	.15	2	.08		
ภายในกลุ่ม	31.85	177	.18	.42	.66
รวม	32.00	179			
2. ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ					
ระหว่างกลุ่ม	.56	2	.29		
ภายในกลุ่ม	27.68	177	.16	1.84	.16
รวม	28.25	179			
3. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ					
ระหว่างกลุ่ม	1.17	2	.59		
ภายในกลุ่ม	26.27	177	.15	3.94*	.02
รวม	27.43	179			
4. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
ระหว่างกลุ่ม	1.14	2	.57		
ภายในกลุ่ม	28.16	177	.16	3.57*	.03
รวม	29.30	179			
5. ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม					
ระหว่างกลุ่ม	.43	2	.22		
ภายในกลุ่ม	33.20	177	.19	1.16	.32
รวม	33.63	179			
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	.57	2	.29		
ภายในกลุ่ม	19.23	177	.11	2.62	.08
รวม	19.80	179			

อภิปรายผลการวิจัย

1. การประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอชาติพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ได้กำหนดถึงจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้อง

ประพฤติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ และในการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพและเกิดประสิทธิผลนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีความมุ่งมั่น อุทิศตนในการทำงาน รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดี มีมาตรฐานในการปฏิบัติตนและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ดังที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดเป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติโดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ เพื่อดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียง ฐานะเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพตามแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ทศนา ประสานตรี (2555) กล่าวว่า ความรู้ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครุชนั้น หลักสำคัญ ได้แก่ การมีวินัยในตนเอง รัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต เมตตา เอาใจใส่ และการประพฤติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพและ แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลวรรณ แซ่เฮง (2545) ได้ศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครู ในภาพรวม และรายองค์ประกอบอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาคม สุขสม (2546) ได้ศึกษาการปฏิบัติพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา มีการปฏิบัติพฤติกรรมเชิงจริยธรรมตามจรรยาบรรณครูในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอชาติพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม โดยผู้บริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าครู ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคมมากกว่าครู และผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้ประพฤติตนตามระเบียบวินัยของทางราชการและขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคลากรภายในสถานศึกษาและชุมชน และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมรวมถึงการเป็นผู้ริเริ่มการมีส่วนร่วมในการจัดภูมิทัศน์ของสถานศึกษาทั้งในและนอกสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้ดำเนินการอนุรักษ์ และพัฒนา

ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา ตลอดจนเป็นตัวประสานความร่วมมือกันระหว่างบ้าน วัด ชุมชน และโรงเรียนในการพัฒนาสถานศึกษาร่วมกันให้เจริญก้าวหน้า ทัดเทียมสถาบันการศึกษาอื่นๆ และโรงเรียนยังเป็นจุดศูนย์กลางของการประกอบพิธี และกิจกรรมต่างๆ ที่แสดงถึงความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

ผู้บริหารยังสนับสนุนให้ครูมีส่วนเข้าไปร่วมกับชุมชนในการจัดการเลือกตั้งและเป็นคณะกรรมการในหน่วยเลือกตั้ง ทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งเกิดขึ้นรวมทั้งการเข้าไปมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนให้ศิษย์เห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นยินดีที่จะนำมาบูรณาการในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ยินดีเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับสังคมหรือชุมชนในท้องถิ่นมากกว่าครูอีกทั้งมีความเข้าใจเป็นตัวกลางในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาทในการเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียน ได้สอดคล้องกับ พจนีย์ เทียมศักดิ์ (2547) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ในวิถีชีวิตมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตเพราะแหล่งเรียนรู้มีอยู่ทั่วไปทั้งในครอบครัว ชุมชน วัด และในธรรมชาติ รวมทั้งผู้ให้การถ่ายทอด การเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ พ่อ แม่ ปู่ย่า ตายาย เพื่อน ครู พระ หมอ พี่บ้าน ต้นไม้ สัตว์ ทุกคนทุกสิ่งในโลกนี้ ล้วนเป็นผู้ถ่ายทอด ฉะนั้นการเรียนรู้จึงเกิดได้ทุกสถานที่ในชีวิต ซึ่งถือได้ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวข้องกัน สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรินทร์ สุวรรณชาติ (2550) ที่ศึกษาเกี่ยวกับจรรยาบรรณของข้าราชการครูใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ งานวิจัยของ พิศมัย แซ่ฮั่ว (2551) ที่ศึกษาเกี่ยวกับจรรยาบรรณของวิชาชีพครูจำแนกตามการรับรู้ของครูและผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาล 4 (สิทธิไชยอุปถัมภ์) สังกัดเทศบาลนครสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามสถานภาพ และอาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำแนกขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติงานใน

โรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ สูงกว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กและในโรงเรียนขนาดกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีบริบทพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่ต่างกันจึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ใช้ทักษะในการบริหารงาน การติดตามแก้ปัญหาในด้านต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนและทักษะในการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน รวมถึงการมีภาระงานที่รับผิดชอบและจำนวนนักเรียนที่มีมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในโรงเรียนขนาดเล็กและในโรงเรียนขนาดกลาง จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการแตกต่างกัน ส่วนด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพสูงกว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนบุคลากรภายในโรงเรียนที่มีจำนวนมากกว่าโรงเรียนที่มีขนาดกลางจึงต้องยึดมั่นในระบอบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และผู้บริหารสถานศึกษา ยังต้องเป็นผู้สร้างความตระหนักถึงจรรยาบรรณแก่เพื่อนครู เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งภายในที่จะเกิดขึ้นในการบริหารงาน รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาเข้าร่วมพัฒนาชุมชนด้วยการบริการทางด้านวิชาการและสถานที่ด้วยความเต็มใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์ดา ลาวัณ (2552) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการบริหารด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการบริหารด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา ต่ำกว่าครูผู้สอนที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชยาธิศ กัญหา (2546) ที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ครูมีอาชีพในทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว พบว่าระดับของการปฏิบัติตน

ด้านความเป็นกัลยาณมิตรกับเพื่อนครูและชุมชน อยู่ในระดับ
มาก

ดังนั้น การที่ผู้บริหารสถานศึกษามีจรรยาบรรณวิชาชีพ
ที่ดีและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครู ย่อมส่งผลให้เกิดความ
พึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครูและการปฏิบัติงานในหน้าที่
ก็จะเกิดขึ้นด้วยความพอใจจนบรรลุผลและมีประสิทธิผลของ
การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทาง
การศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ควรส่งเสริมการประพฤติปฏิบัติตน
ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา และครู
โดยการอบรมหรือจัดให้มีการสัมมนาให้ความรู้เชิงปฏิบัติการ
เพื่อให้เห็นความสำคัญในการประพฤติปฏิบัติตนที่ดีใน
การประกอบวิชาชีพ ควรนิเทศ กำกับติดตาม และมีการประเมิน
ผลด้านความประพฤติของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด
จริงจัง และสม่ำเสมอเพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษามีคุณภาพตาม
มาตรฐานการปฏิบัติตนของวิชาชีพมากที่สุด ตลอดจนใช้เป็น
แนวทางในการกำหนดคุณลักษณะในการสรรหาบุคคลเข้าสู่
ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษาผลการวิจัยนี้ เพื่อ
เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองในการประพฤติ
ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพในการบริหารงานตามเกณฑ์
มาตรฐานความรู้และการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อ
พัฒนาคุณภาพการบริหารการศึกษา ที่จะส่งผลต่อการพัฒนา
ผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพ
ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการบริหาร
จัดการและคุณภาพการบริหารการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา
ในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหาร
สถานศึกษา ในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตน
ของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับจรรยาบรรณวิชาชีพของ
ผู้บริหารสถานศึกษา ในจังหวัดนครพนม

เอกสารอ้างอิง

Chinwanno, Wariya. (2005). *Ethical Conduct in Profession*. Bangkok : Chuanphim Publisher.

วริยา ชินวรรณโณ. (2548). *จริยธรรมในวิชาชีพ*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

Chumjit, Yon. (2007). *Actualization for Teachers*.
4th Ed. Bangkok : Odeon Store.

ยนต์ ชุ่มจิต. (2550). *ความเป็นครู*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.

Kan-ha, Chayathit. (2003). *The Desirable Characteristics of Professional Teachers in the Opinion of School Administrators and Basic Education Institution Committee under Office of Sa Kaeo Primary Education Service*. M.Ed. Thesis. Chon Buri : Burapha University.

ชยาธิศ กัญหา. (2546). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูมืออาชีพ ในทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.

Lawan, Sakda. (2009). *A Study of Behavior in Administration of Virtue and Morality among School Administrators under Office of Nong Jok Area, Bangkok*. [Online], Available ; <http://2www.vcharlarn.com/vfiory/41952>. [January, 2556].

ศักดิ์ดา ลาวัง. (2552). *การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพฯ*. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก ; <http://2www.vcharlarn.com/vfiory/41952>. [มกราคม, 2556].

- Ministry of Education. (2003). **The National Education Act B.E. 2542(1999) and Being Amended (2nd Ed.) in B.E. 2545 (2002).** Bangkok : The Organization for Receiving and Sending Goods and Parcels Publisher.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- Office of the Higher Education Commission. (2004). **A Package of the Subject on Professional School Administration.** Bangkok : Ministry of Education.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2547). **ชุดวิชาบริหารสถานศึกษามืออาชีพ.** กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- Office of the National Primary Education Commission. (2006). **The National Education Act.** Bangkok. Khurusapha Ladphrao Publisher.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2549). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- Prasantree, Tatsana. (2011, September-December). "Development of a teacher's actualization model of students at Nakhon Phanom University," **Nakhon Phanom University Journal.** 2(3) : 32-39.
- ทัศนาศรี. (2554, กันยายน-ธันวาคม). "การพัฒนารูปแบบความเป็นครู ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม," **วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม.** 2(3) : 32-39.
- Saeheng, Kamolthat. (2002). **A Study of Practice according to Teachers' Code of Ethics of Secondary School Administrators under Department of General Education, Nakhon Si Thammarat.** M.Ed. Thesis. Songkhla : Taksin University.
- กมลทรศน์ แซ่เฮง. (2545). **การศึกษาการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณครูของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช.** วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Saehoew, Phisamai. (2008). **Code of Ethics for Teaching Profession as Perceived by Teachers and Parents at Municipality School 4 (Sithichai Upatham) under Samut Prakan Municipality, Samut Prakan Province.** M.Ed. Thesis. Chon Buri : Burapha University.
- พิศมัย แซ่เฮ้ว. (2551). **จรรยาบรรณวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครูและผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาล 4 (สิทธิไชยอุปถัมภ์) สังกัดเทศบาลนครสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Suksom, Aakhom. (2003). **A Study of Practice according to Code of Ethics for Teaching Profession of School Administrators under Office of Surat Thani Primary Education Service.** M.Ed. Thesis. Songkhla : Taksin University.
- อาคม สุขสม. (2546). **การศึกษาการปฏิบัติพฤติกรรมเชิงจริยธรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Suwanchatree, Nutcharin. (2007). **A Study of Code of Ethics of Teacher Government Officials in the Three Border Provinces in the South.** M.Ed. Thesis. Songkhla : Songkhla Nakharin University.
- นุชรินทร์ สุวรรณชาติ. (2550). **การศึกษาจรรยาบรรณของข้าราชการครูใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้.** วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

The Secretariat of Teachers Council. (2006). **Taking an Educational Profession for a Living**. Bangkok : Khurusapha Ladphrao Publisher.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). **การประกอบวิชาชีพทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

The Secretariat of Teachers Council. (2005). **Teachers Council's Rules of Professional Standards and Code of Professional Ethics**. Bangkok : Khurusapha Ladphrao Publisher.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2548). **ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

Thiamsak, Photjane. (2004). "Education : Investigation of learning in the community and school," **Academic Journal, Department of Academic, Ministry of Education**. 3(12) : 56-57.

พจนีย์ เทียมศักดิ์. (2547). "การศึกษา : ปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้ในชุมชนและโรงเรียน," **วารสารวิชาการกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ**. 3(12) : 56-57.

Worawut, Ratchawali. (2005). **Job Satisfaction of Government Officials in Office of the Higher Education Commission**. Graduate School. M.Ed. Thesis. Bangkok : Kasetsart University.

รัชวลี วรรณภูมิ. (2548). **ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.